

Anvendelse angaar. Søvrigt henholder Udvalget sig til sin Udtalelse ifjor med Hensyn til Skovplantningen i Sjælland, idet man forventer, at de Erfaringer, som Ministeren søger at indvinde, ville tilraade at gaa i denne Retning, og et Flertal (Naberg, Andersen, Berg, Bønløkke, Dam, Madsen, A. Nielsen og Th. Nielsen) tror frenddeles, at man med Fordel vilde kunne bortselge endel Skovstrækninger i Nordjylland med eller uden Fjedskovsforpligtelse, hvorved Midlerne kunde indvindes til ovennævnte forøgede Skovkultur i Sjællands Hedeegne.

6) II. A. 1. a. Udvalget har udbedet sig Dplysning om, hvad Ministeriet har foretaget i Anledning af den i Finantsudvalgets Betænkning forrige Aar under Nr. 10 indeholdte Udtalelse om Statsinstitutionernes Forsyning med Brændsel fra Statsklovene, og ved Skrivelse af 3die Januar 1876 modtaget den Meddelelse, „at da man hidtil ikke har savnet Kjøbere til høje Priser ved Auktionerne, har der for Domænevesenets Vedkommende ikke været Trang til at søge Kjøbere underhaanden, og man har derfor ikke kunnet anse den omtalte Udtalelse for at være rettet til Finantsministeriet, uden for saa vidt at dette Ministerium lige saa lidt som hidtil har negtet at opfylde nogen til det fra en Statsinstitution rettet Begjæring om Salg af Brændsel.“

Hertil skal Udvalget bemærke, at naar man ifjor udtalte sig for en almindelig Gjenmemførelse af faste Regler for alle Statsinstitutioners Forsyning med det fornødne Brændsel fra Statsklovene, hvad navnlig angaar de Institutioner, der ere for fjernt beliggende, uden at dertil benyttes Mellemmænd, Brændselet beregnet til en Middelpriis af Aarets Salgssummer — da har man ikke derved tænkt paa at afhjælpe en Trang til Kjøbere for Domænevesenet, men kun taget Ordet for en Foranstaltning, der, uden at trykke Indtægten paa Domænevesenets Budget, formentlig vilde kunne bringe Udgiften ned paa andre Konti paa Finantsbudgettet. Man henstiller til Finantsministeren ved Affattelsen af det næste Finantsbudget at regulere de fra andre Ministerier opførte Priser paa Brændsel efter ovennævnte Regel.

7) II. A. 1. a. I Skrivelse af 27de December 1876 har Udvalget med Henviisning til Nr. 13 i Finantsudvalgets Betænkning forrige Aar udbedet sig Dplysning om, hvad Ministeriet har ladet foretage i Anledning af den der indeholdte Opfordring til en hensigtsmæssigere Bekjendtgjørelsesmaade for Auktioner, Licitationer og desl.

I denne Anledning har Ministeriet i Skrivelse af 3die Januar 1876 svaret: „at det har været overladt til Bestyrerne af de enkelte Skovdistrikter at afgjøre, hvorledes Skovauktioner m m. paa hvert Sted efter de særegne Forhold hensigtsmæssigt burde bringes til almindelig Kundskab. Da Distriktsbestyrerne maatte anses for at være bedst i Stand til at bedømme dette Forhold, og da der Intet fremkom, som kunde give Anledning til at tvivle om, at Bekjendtgjørelsen i det Hele skete paa en hensigtsmæssig Maade, fandt Ministeriet sig ved den omtalte ganske i Almindelighed fremfattede Opfordring ikke foranlediget til at gribe direkte ind i dette Forhold. Men da Ministeriet i Midten af nysafvigte December Maaned fra flere Beboere af en udstrakt Skovegn modtog en Henvendelse, hvori udtales den Formening, at Bekjendtgjørelserne om Auktionerne paa visse Skovdistrikter ikke skulde finde Sted i tilstrækkeligt Omfang, fandt Ministeriet sig foranlediget til at undersøge, hvorledes der paa samtlige Statskovdistrikter forholdes med slige Bekjendtgjørelser, for at komme til Erkjendelse af, hvorvidt der derved overalt tages det fornødne Hensyn til, at paa den ene Side Auktionerne blive tilstrækkelig bekjendte til at samle et saa rigeligt Antal af Lysthavende, som behøves for en tilfredsstillende Affætning, men at der paa den anden Side dog ikke medføres større Omkostninger end nødvendigt for at naae hint Maal. De fra samtlige Distrikter og Inspektioner i denne Henseende i. d. r. k. v. e. d. e. Dplysninger og Erklæringer ere endnu ikke indkomne til Ministeriet.“

Udvalget ansøgte ifjor, at den Maade, hvorpaa Domænevesenets Embedsmænd med flere offentlige Myndigheder bringe deres Auktioner, Licitationer og deslige til offentlig Kundskab, ofte er mangelfuld og ikke i tilbørlig Grad henfyntagende til Statskassens Lærv eller valgt med skjønsmot Hensyn til derved i lige Grad at indbefomme den vedkommende Befolkning's billige Kraw, og opfordrede i Henshold hertil Finantsministeren til at paalægge de under ham forterende Embedsmænd, hvem denne Sag vedkommer, at lade de offentlige Bekjendtgjørelser fremkomme i alle den paagjældende Omegns Blade, hvis Udbredelse har Betydning for Diemedet. Det fremgaar af Skrivelsen, hvilket Hensyn der er taget til denne Opfordring. Naar Sagen imidlertid nu er sat i Bevægelse, kan Udvalget vel paafskjønne dette; men Flertallet (Berg, Bojsen, Bønløkke, Dam, Madsen, A. Nielsen, Th. Nielsen og Lauber) maa dog allerede nu erindre om, at, da Spørgsmaalet, der efter Skrivelsen rettes til de paagjældende Embedsmænd, angaar Maaden, hvorpaa disse Embedsmænd hidtil have udført en Del af deres Embedsforretninger, vil det blive naturligt, at Bepvarelsen mere